

[Gillstrup]

kommission bruger til at få sine ting færdige, have vedtaget forslaget på et væsentlig tidligere tidspunkt, allersenenest – var jeg lige ved at sige – i foråret 1985, hvor Det Radikale Venstres forslag var til behandling.

Nu er der så enormt meget, der skal træffes beslutninger om, således at de mennesker inden for det begrænsede menneskemateriale, der kunne lave en sådan hvidbog, har rigeligt at gøre med at tage stilling til alle de aktuelle ting, der vælter ind over os. Derfor har vi ikke i Danmark kræfter til nu at gøre det arbejde, som vi skulle have gjort for nogle år siden.

Men vi kan ikke, som nogle ordførere har været inde på, trøste os med, at vi bare kan sidde bag Markedsudvalgets lukkede døre og holde foredrag for hinanden. Bevares, jeg synes, det er vældig interessant, når hr. Gade lytter til, hvad jeg siger i Markedsudvalget – knap så interessant, når jeg skal lytte til hans udredninger i Markedsudvalget – og hr. Gade har det muligvis omvendt, men det er jo faktisk ikke ved at sidde og holde foredrag for hinanden oppe i Markedsudvalget, at vi bidrager til, at befolkningen bliver mere informeret, og det er jo heller ikke meningen med SF's forslag, at man eventuelt skulle udgive Markedsudvalgets taler på den ene eller anden måde.

Meningen er, at nogle mennesker, der ser på problematikken ud fra vidt forskellige synspunkter, skulle fremdrage det materiale, der er, og redigere det på en, skal vi sige lettilgængelig, men seriøs måde, sådan at vi havde oplysningsgerne.

Det er det altså ikke lykkedes at få igennem – Fremskridtspartiet og De Radikale var ikke stærke nok i forening i foråret 1985, og Fremskridtspartiet endnu mindre i foråret 1978 – og derfor må vi altså konstatere, at det vil være forspildte muligheder at begynde nu på dette store arbejde og trække kræfter væk, som der er et absolut behov for til andre opgaver, nemlig til at løse dagens problemer, som er mangfoldige i EF-sammenhæng.

Elisabeth Arnold (RV):

Det, der bringer mig herop, er industriministerens bemærkninger om de partier, der tidligere altid havde været kritiske, sure, samarbejdsuvillige og negative over for EF, og som nu havde set lyset og havde skiftet mening og fundet ud af, at nu skulle man gå en anden vej.

Der blev antydnet et modsætningsforhold mellem det at være kritisk og det at være konstruktiv, og det vil jeg anholde. Der er ikke noget modsætningsforhold mellem at være kritisk og at være konstruktiv. Det er muligt at være både kritisk og konstruktiv på samme tid. Det ved SF, og det har Det Radikale Venstre vidst i mange år. Derfor er vi meget kede af at få påduttet, at der skulle være tale om hamskifte eller meningsskifte, eller at vi på en eller anden måde havde indset, at vi tidligere havde taget fejl. Jeg vil fastholde, at man kan være kritisk over for EF samtidig med, at man er konstruktiv og arbejder på at få det bedste ud af den situation, som også indebærer mange chancer for dansk erhvervsliv.

I Det Radikale Venstre var der oprindeligt modstand mod EF-pakken, som var til afstemning i 1986, ikke primært på grund af det indre marked, men fordi man sammenblandede rent økonomiske ting med udenrigspolitisk samarbejde, og det fandt vi var uheldigt. Vi syntes, at det skulle være i orden, at EF primært var et økonomisk samarbejde, et handelsmæssigt samarbejde.

Vi var glade for, at vi fik miljøgarantien ind i forbindelse med EF-pakken, og derfor synes vi også nu, at vi skal benytte den. Det er en af de ting, jeg synes SF's forslag er godt til. Vi skal bruge den til at finde ud af, hvordan vi hjælper de øvrige EF-lande med at få en bedre miljøpolitik. Også vedrørende energipolitikken synes jeg vi skal prøve at hjælpe EF og prøve at overføre den gode danske energipolitik til et bredere område.

Derfor vil jeg understrege, at der ingen modsætning er mellem at være kritisk og at være konstruktiv.

Duetoft (CD):

Det, der kalder mig herop i anden omgang, er hr. Ivar Nørgaard. Han glædede mig meget ved i den korte bemærkning at erkende, at CD i meget vid udstrækning støtter Kommissionens forslag på en lang række områder. Jeg blev betænkelig efter hr. Ivar Nørgaards første indlæg, for dér var det hr. Niels Anker Kofoed, der blev nævnt som den, man dårlig kan overhale. Jeg håber da, det er CD, man dårlig kan overhale, hvad angår positiv indstilling.

Men jeg synes, hr. Ivar Nørgaard så bort fra, hvad vi har lovet i 1972. I 1972 lovede vi mange